

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116012143
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116012143.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla v trestnej veci proti obžalovanému Z. M., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 29.11.2017 sp. zn. 34T/35/2016 na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.05.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného Z. M., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný Z. M. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákon, na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/46/2016 zo dňa 22.02.2016, právoplatným dňa 22.02.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace a dňa 22.02.2016 riadne prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, na výkon trestu súdom stanovenej lehoty do 8 dní od prevzatia výzvy na nástup trestu t.j. najneskôr dňa 01.03.2016 bez vážneho dôvodu nenastúpil.

Za tento prečin bol obžalovanému podľa § 348 odsek 1 s použitím § 42 odsek 1, § 41 odsek 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, písm. h/, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený výrok o trste rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 0T/48/2016 zo dňa 27.04.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Výrok o treste tohto rozsudku napadol včas podaným odvolaním obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Namietal zákonnosť uloženého trestu najmä z dôvodu, že vzhľadom na nepatrnú intenzitu spáchaného prečinu je uložený trest neprimerane prísny. Poukázal na to, že pred spáchaním trestnej činnosti viedol podľa svojich možností riadny život, riadne pracoval. K trestnej činnosti sa priznal, napomáhal pri jej objasňovaní orgánom činným v trestnom konaní. Má za to, že okrem priznania sa, ktoré predstavuje poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona, je potrebné mu priznať aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona, spočívajúcu v napomáhaní v objasňovaní trestnej činnosti. Takýmto postupom by došlo k rovnováhe v pomere

poľahčujúcich, priťažujúcich okolností, čím by zostala trestná sadzba nezmenená. Má tiež za to, že v jeho prípade boli splnené podmienky na upustenie od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom považuje pre ochranu spoločnosti a jeho nápravu za dostatočný. Trest povinnej práce, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne, začal vykonávať ihneď po prepustení z výkonu trestu. Vzhľadom k tomu, že riadne pracuje, bola možnosť uvažovať aj o uložení peňažného trestu, ktorý by bol schopný zaplatiť. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol sám rozsudkom tak, že upustí od uloženia súhrnného trestu eventuálne mu uloží primeraný peňažný trest.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, keď na takýto procesný postup boli splnené podmienky vyplývajúce z ustanovenia § 293 odsek 5 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný bol riadne a včas upovedomený o verejnom zasadnutí dňa 26.04.2018, a zároveň bol poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti v zmysle § 293 odsek 5 Trestného poriadku.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby ktoré neboli odvolaním vytykané by prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Ako vyplýva z obsahu spisového materiálu výrok o vine, ktorý nebol ani nemohol byť napadnutý odvolaním, vychádza z vyhlásenia obžalovaného o jeho vine na hlavnom pojednávaní dňa 29.11.2017, ktoré súd I. stupňa podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijal a súčasne rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

Pri preskúvaní odvolaním napadnutého výroku o treste, krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný. Vo vzťahu k tomuto výroku súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vykonané dôkazy správne vyhodnotil a dospel k správnej závere, že v prejednávanej veci prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý bol obžalovanému uložený t. č. už právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 27.04.2016 sp. zn. OT/48/2016. Obžalovaný sa žalovaného prečinu jednoznačne dopustil skôr, ako mu bol trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín doručený.

Okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Správne vyhodnotil, priznanie sa obžalovaného ako poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Trestného zákona. Obžalovanému nemožno priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n/ Trestného zákona, ktorá spočíva v tom, že napomáhal pri objasňovanej trestnej činnosti príslušným orgánom tak, ako sa toho domáhala obhajoba, nakoľko sa nejedná o skutkovo zložitú vec, ktorú by bolo obtiažne objasniť bez priznania sa obžalovaného. Napomáhanie zo strany páchatel'a z hľadiska poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n/ a možnosti priznať túto poľahčujúcu okolnosť vyžaduje vyhodnotiť, aké iné možnosti, okrem priznania obžalovaného, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie jeho trestnej činnosti.

Súd I. stupňa následne pri prevahe priťažujúcich okolností, ktoré nie sú sporné, pri ukladaní súhrnného trestu správne postupoval v zmysle § 38 odsek 4 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd I. stupňa správne rozhodol aj o druhu a výmere trestu, ktorý zodpovedá stupňu narušenia obžalovaného a jeho trestnej minulosti. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že ani výchovné tresty uložené obžalovanému v minulosti nespĺnili očakávaný prevýchovný účel, keď na základe odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný sa od roku 2016, okrem aktuálne stíhaného prečinu, dopustil nielen prečinu krádeže, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn.

OT/48/2016, ale aj obdobného trestného činu na území Rakúska, za ktorý bol odsúdený dňa 18.05.2016 na podmienený trest. Vyhodnotenie osoby obžalovaného a jeho trestná minulosť ako aj charakter trestnej činnosti, za ktorú je aktuálne trestne stíhaný, vylučuje upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona, nakoľko nemožno považovať trest povinnej práce vo výmere 200 hodín, uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. OT/48/2016 považovať za dostatočný, za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného tak, ako na to v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal aj súd I. stupňa.

Naviac má krajský súd z vlastnej rozhodovacej činnosti vedomosť o ďalšom odsúdení obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 19.10.2017 sp. zn. 15T/37/2017 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/3/2018 pre trestný čin krádeže podľa § 212 odsek 2 písm. f/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 03.11.2016, a za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Súd I. stupňa nepochybil, keď zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko na základe odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný nebol za posledných desať rokov pred spáchaním v súčasnej dobe prejednávaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Pretože krajský súd nezistil žiadny dôvod na zrušenie resp. zmenu napadnutého výroku rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.